

‘Er is geen vast ritme meer in de dag als het vierentwintig uur per dag licht is’

Bas Haring (42)

Schrijver/filosoof. Onlangs verscheen zijn boek 'Vallende kwartjes'

Tijd van leven

Wat vindt u zonde van uw tijd?

‘In de file staan, al weet ik dat meestal te vermijden. Ik vind het helemaal niet zonde van mijn tijd om inefficiënt te zijn, iets wat veel andere mensen wel zonde van hun tijd vinden. Zo zou het veel slimmer zijn als ik eerst een brief op de bus doe en dan meteen even naar school doorloop in plaats van dat ik eerst naar school loop en dan weer terugkom om die brief op de bus te doen. Dat is heel onhandig, maar ik vind dat wel ontspannend omdat ik niet hoeft na te denken hoe iets efficiënter kan.’

Wat was uw beste tijd?

‘Voor het schrijven aan mijn proefschrift heb ik een tijdje op de Lofoten gezeten, in het noorden van Noorwegen. Op een handjevol mensen na had ik het hele eiland voor mij alleen. Ik zat er van half mei tot half juni, het was er vierentwintig uur per dag licht en ik geloof dat ik zestien uur werkte en tien uur sliep. Er is geen vast ritme meer in de dag als het vierentwintig uur per dag licht is, mijn ritme paste ook niet in vierentwintig uur. Heel maf. Dus op een gegeven moment werd ik om drie uur 's middags wakker en ging ik om zeven uur 's morgens slapen, dat maakte geen reet uit. Ik heb er mensen om twee uur 's nachts zien picknicken en dat was helemaal niet vreemd. Het was een goede zet om daar heen te gaan, ik heb er snoeihard gewerkt.’

Wat vindt u een rottijsd?

‘Wanneer ik in een soort van overmoed te veel afspraken heb gemaakt. Dan kijk ik in mijn agenda en dan zie ik al: o god, het is elke dag van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat werken. Soms heb ik van die weken dat ik tien keer een lezing geef, dat is gewoon klote. Vooral als dat te vaak achter elkaar gebeurt.’

Voor welk boek wilt u graag tijd maken?

‘Eerlijk gezegd lees ik heel erg vluchtig en snel. Ik lees bijna alleen maar non-fictie en als ik op een derde ben heb ik meestal wel door wat de boodschap is en leg ik het boek opzij. Vaak klopt dat ook wel, want heel veel non-fictieboeken hebben een bepaalde omvang omdat dat een bepaalde opbrengst oplevert, terwijl het verhaal in de helft al klaar kan zijn. Er is één boek, *Reasons and Persons* van de Britse filosoof Derek Parfit, dat ik twee keer gelezen heb en waar ik echt heel veel tijd voor heb genomen. Een ongelooflijk lastig boek: heel formeel en precies, haast wiskundig. Ik zou wel graag meer tijd willen nemen voor het lezen van gedichten, dat is tijd die ik zelden neem.’ ■

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis

